

7.8.26

מבלי לפגוע בזכויות

בפקס : 03-6100477

כבוד

ועדת ערר עליונה

המועצה המדעית של ההסתדרות הרפואית בישראל

באמצעות הלשכה המשפטית של הר"י

שלום רב,

הנדון: ערר על נוהלי בחינת שלב א' ברפואה פנימית – מועד 18.06.2026

ובקשה לסעדים לרבות קיום מועד בחינה נוסף, ביטול מגבלת הזכאות לערעור, וגילוי מסמכים

1. ערר זה אינו מכוון נגד קושיה של הבחינה, אף לא נגד הרף המקצועי הגבוה שהמועצה המדעית מציבה. הנבחנים מבקשים להבהיר זאת בפתח דבריהם, מפורשות: בחינת שלב א' צריכה להיות קשה, ואיש מן העוררים אינו מבקש להנמיך את הסף.

2. הערר מכוון נגד **נוהלי הבחינה**, היינו, נגד האופן שבו נערכה הבחינה, נבחנה טיבן של שאלותיה טרם הגשתן, נקבעו מועדיה, והוסדרה זכות ההשגה עליה. אלה, מצויים בליבת סמכותה של ועדת הערר העליונה, כפי שיפורט להלן.

3. שלוש הטענות המרכזיות, בתמצית:

א. **כשל חסר תקדים בבקרת האיכות:** על פי מפתח התשובות הרשמי שאישרה המועצה המדעית – **49 מתוך 150 שאלות (32.67% מן הבחינה)** אינן עומדות בדרישת הבסיס של בחינה רב-ברירתית, ובהן שלוש שאלות שבוטלו כליל ("כל התשובות מתקבלות"). זהו נתון המצוי בידי המשיבות עצמן, ואינו שנוי במחלוקת.

ב. **נוהל זכאות לערעור המונע ביקורת:** נוהל הר"י מתנה את זכות הערעור ואף את עצם **זכות העיון בבחינה** בציון שבין 58 ל-64. נבחן שציונו נמוך מ-58 אינו רשאי אפילו לראות את שאלוני הבחינה שנכשל בה. נוהל זה חוסם דווקא את הנפגעים העיקריים מן הפגמים דלעיל, ויוצר "מלכוד" מובנה ביחס לדרישת מיצוי ההליכים שבנוהל ועדת הערר עצמו.

- ג. **מועד יחיד והיעדר נוהל התאמות בחירות:** הבחינה נערכה במועד יחיד, במתכונת מלאה של 150 שאלות, בלא כל התאמה לנסיבות החירות ששררו בתקופת ההכנה, וזאת בשונה מן המדיניות שנקטה המועצה המדעית בנסיבות דומות בשנת 2024. שינוי מדיניות זה לא לווה בקריטריונים מפורסמים ולא בהנמקה.
- ד. הסעד המרכזי המבוקש הוא **קיום מועד בחינה נוסף לנבחני מועד 18.06.2026, בתוך פרק זמן סביר וללא המתנה לשנה נוספת.**
4. העוררים הם ארגון המתמחים והמתמחות "מרשם", וכן נבחנים ונבחנות שנבחנו בבחינת שלב א' ברפואה פנימית במועד 18.06.2026 (להלן: "העוררים" או "הנבחנים").
5. העוררים מיצו את דרכי ההשגה העומדות בפניהם בהתאם לנוהל: הוגשו השגות מפורטות לוועדת הבחינות וערר זה מוגש בתוך 45 יום ממועד קבלת התשובה, כנדרש בנוהל ועדת הערר העליונה.
6. נוהל ועדת הערר העליונה קובע כי "ועדת ערר עליונה לא תדון בתוכן שאלות או תשובות, אלא בנוהלי הבחינה בלבד". העוררים ערים למגבלה זו, ומכבדים אותה. ערר זה נבנה כולו בתוך גבולותיה. יודגש כי העוררים אינם מבקשים מוועדת הערר להכריע האם בשאלה 4 התשובה הנכונה היא ג' או ד'; אינם מבקשים ממנה להכריע בסוגיה רפואית כלשהי; ואינם מבקשים ממנה להחליף את שיקול דעתה המקצועי של הוועדה הבוחנת. טענתם היא טענה של הליך שהנוהל שנועד להבטיח כי כל שאלה תישאל בצורה שיש לה תשובה נכונה אחת, **כשל, ובהיקף המדבר בעד עצמו.**
7. כל אחת מעילות הערר שלהלן היא, אפוא, עילת נוהל:
- א. נוהל הכנת השאלות, בדיקתן המוקדמת ובקרת האיכות שקדמה לבחינה;
 - ב. נוהל הקצאת הזמן ביחס למספר השאלות ולטיבן;
 - ג. נוהל הזכאות לעיון בבחינה ולערעור עליה (מגבלת 58–64);
 - ד. נוהל תחולת תוצאות הערעור;
 - ה. נוהל קביעת מועדי הבחינה (מועד אחד לשנה);
 - ו. היעדר נוהל למתן התאמות בנסיבות חירות לאומי, והיעדר קריטריונים מפורסמים;
 - ז. נוהל השקיפות, פרסום מראי מקום, פרוטוקולים והרכב הוועדה הבוחנת.

8. לפיכך וככל שתסבור הוועדה הנכבדה כי חלק מן הטענות חורג מסמכותה מתבקשת היא להעבירו לטיפול המועצה המדעית ולוועדת הבחינות העליונה, אשר אליהן מופנה ערר זה במקביל, ולא לדחותו כליל. **דחייה על הסף של ערר המצביע על כשל בשליש מן הבחינה תעמיד את הליך הערר כולו בסימן שאלה.**

התשתית העובדתית

הבחינה ומתכונתה

9. כידוע לכם, בחינת שלב א' ברפואה פנימית נערכה ביום 18.06.2026 וכללה 150 שאלות רב ברירה, בנות ארבע חלופות כל אחת.

10. משך הבחינה עמד על ארבע שעות. משמע 96 שניות בממוצע לשאלה, ובכללן קריאת התרחיש הקליני על נתוניו המעבדתיים וההדמייתיים, שקילת ארבע חלופות והכרעה ביניהן. מדובר בקצב צפוף המניח, מעצם הגדרתו, כי כל שאלה מנוסחת באופן חד-משמעי ובעלת תשובה נכונה אחת.

11. חומר הבחינה הוגדר מראש כמבוסס על Harrison's Principles of Internal Medicine, מהדורה 22, בתוספת מאמרים ייעודיים שנמסרו לנבחנים מראש, אשר על בסיסם היו אמורות להישאל כעשר שאלות (שאלות 141–150 בשאלון).

מפתח התשובות הרשמי – ניתוח כמותי

12. להלן ניתוח מלא של מפתח התשובות הסופי שאישרה המועצה המדעית (מצורף כנספח ו').
הנתונים אינם טענה של העוררים – הם קריאה אריתמטית של מסמך רשמי של המשיבות:

מספרי השאלות במפתח	מספר שאלות	סיווג השאלה
1, 2, 4, 8, 9, 17, 23, 27, 32, 33, 37, 40, 45, 46, 48, 51, 52, 53, 67, 68, 71, 76, 78, 79, 80, 81, 83, 85, 86, 88, 96, 98, 101, 104, 107, 108, 110, 112, 117, 121, 127, 147, 149	42	שתי תשובות מוכרות
13, 21, 30, 100	4	שלוש תשובות מוכרות
29, 60, 119	3	ארבע תשובות מוכרות ("כל התשובות מתקבלות") קרי, ביטול בפועל
49 מתוך 150 – 32.67% מן הבחינה	49	סה"כ שאלות פגומות

13. בלשון פשוטה, **שליש מן הבחינה**, 49 שאלות מתוך 150, אינו עומד בדרישה הבסיסית ביותר של בחינה רב ברירתית, שלפיה לכל שאלה תשובה נכונה אחת (או, למצער, תשובה אחת מדויקת ביותר).

14. למען הסר ספק, ולתשומת לב מיוחדת של הוועדה הנכבדה, **נתון זה גבוה משמעותית מן הנתון שנמסר לנבחנים בשלב ההשגות (37 שאלות, כ-25%)**. הפער נובע מכך שאותו נתון שיקף את המפתח כפי שהיה בטרם הוכרעו הערעורים הפרטניים. המפתח הסופי חמור יותר.

נסיבות תקופת ההכנה

15. העוררים מוסרים כי בחודש מרץ 2026, כשלושה חודשים בלבד לפני מועד הבחינה, פרצה מלחמה שפגעה בתקופת ההכנה המרכזית לבחינה, ובכלל זה גיוס חלק מן המתמחים לשירות מילואים; העמסת משמרות ותורנויות חריגה על מי שלא גויסו, בשל מחסור בכוח אדם; שיבוש מסגרות הכנה, קורסים וימי עיון; שיבוש מסגרות חינוך לילדיהם של מתמחים; ואי ודאות ממושכת באשר לעצם קיום הבחינה במועדה.

16. העוררים מוסרים עוד כי בשנת 2024, בנסיבות חירום דומות, נקטה המועצה המדעית מדיניות מותאמת שכללה שני מועדי בחינה וכן צמצום מספר השאלות מ-150 לכ-100.

כשל בנוהל הכנת השאלות ובבקרת האיכות

17. בחינת שלב א' היא בחינת סף מקצועית, שתוצאתה מכריעה את המשך דרכם המקצועית של רופאים. נוהל הכנתה מחייב, מעצם טיבו, שלושה שלבים מינימליים: ניסוח השאלה; בדיקתה בידי בוחן שאינו המנסח; ואימות חד משמעיותה של התשובה מול המקור שהוגדר מראש.

18. שיעור של 32.67% שאלות שלגביהן נאלצה המועצה להכיר ביותר מתשובה אחת אינו מתיישב עם קיומו של הליך בקרה אפקטיבי. **טעות נקודתית מתרחשת בכל בחינה; כשל בשליש מן השאלות הוא כשל שיטתי בנוהל**. ההבחנה בין השניים היא ההבחנה שוועדת הערר מוסמכת ואף מחויבת לעשות.

19. שלושה מאפיינים מחריפים את המסקנה:

א. הפגם אינו מרוכז בנושא אחד או בפרק אחד, אלא פרוס על פני כל הבחינה, משאלה 1 ועד שאלה 149, לרבות שתיים מתוך עשר השאלות שנשאלו על המאמרים שנמסרו מראש (שאלות 147 ו-149). פריסה זו שוללת הסבר של "תקלה מקומית".

ב. בשלוש שאלות (29, 60, 119) לא ניתן היה כלל להצילן בדרך של הרחבת המפתח, ונדרש ביטול מוחלט. ביטול שאלה בבחינת הסמכה ארצית הוא הודאה של הגוף הבוחן כי השאלה לא היתה ראויה להיכלל בבחינה מלכתחילה.

ג. בארבע שאלות נוספות (13, 21, 30, 100) הוכרו שלוש מתוך ארבע חלופות כנכונות. שאלה שבה שלוש מארבע החלופות נכונות אינה מבחינה בין נבחן שידוע לנבחן שאינו יודע. היא בוחנת, לכל היותר, את מזלו.

20. העוררים מדגישים כי תיקון המפתח בדיעבד אינו ריפוי הפגם ההליכי. תיקון המפתח מטפל בציון; הוא אינו מטפל בעובדה שהנבחן ניצב, בזמן אמת, מול פריט פגום, ואינו מטפל בהשלכות הנגררות שיפורטו להלן. יתרה מזאת התיקון בדיעבד מיטיב במידה שווה עם מי שידע לזהות את שתי החלופות הנכונות והתלבט, ועם מי שסימן באקראי. אין זו מדידה של ידע.

21. לפיכך מתבקשת הוועדה לקבוע כי נוהל הכנת הבחינה ובקרת האיכות שלה, כפי שיושם במועד יוני 2026, לא עמד בסטנדרט הנדרש מבחינת הסמכה ארצית, וכי הדבר מקים עילה למתן סעד נוסף.

הפגיעה בניהול הזמן, ומדוע אינה ניתנת לתיקון בדיעבד

22. מסגרת הזמן שנקבעה, 96 שניות לשאלה, היא נגזרת של הנחה נוהלית: שכל שאלה חד-משמעית. משהופרה ההנחה ב-49 שאלות, הופרה גם המסגרת שנבנתה עליה. זו טענה על ההלימה שבין שני רכיבי נוהל, ולא טענה על תוכן.

23. נבחן הנתקל בשאלה שבה שתי חלופות נראות נכונות אינו עובר לשאלה הבאה. הוא קורא מחדש את גוף השאלה; מחפש מילת סייג שתכריע; משווה בין החלופות; ומנסה לשחזר את כוונת מנסח השאלה. תהליך זה נמשך פי שניים ופי שלושה מן הזמן שהוקצה. כאשר הוא חוזר על עצמו כמעט חמישים פעם, הזמן הנגרע אינו שולי, הוא מכריע.

24. הנזק הנובע מכך אינו נזק בשאלה הפגומה. הוא נזק בשאלות התקינות, אותן שאלות שהנבחן ידע את תשובתן, אך נאלץ לענות עליהן בחיפזון, או לא הגיע אליהן כלל. תיקון המפתח בשאלה הפגומה אינו נוגע בנזק זה ולו במאומה.

25. מכאן גם נובע כי מתן ניקוד בדיעבד הוא, במקרה זה, תיקון פורמלי ולא תיקון אפקטיבי. עקרון יסוד במשפט המנהלי הוא שריפוי פגם צריך להיות אפקטיבי ולא מן השפה ולחוץ. תיקון המתייחס לרכיב אחד מן הנזק ומתעלם מן הרכיב המרכזי אינו עומד בדרישה זו.

26. העוררים מוסיפים כי הפגיעה אינה אחידה בין נבחנים, ואינה ניתנת לכימות בדיעבד. נבחן שוויתר מהר על פריט פגום הרוויח זמן; נבחן יסודי, שהתמיד בניסיון לפתור, הפסיד. אי-שוויון זה אינו נובע מהבדלי ידע, אלא מהבדלי אסטרטגיה מול תקלה שהמשיבות אחראיות לה. משום כך הסעד ההולם הוא סעד מערכתי, מועד נוסף, ולא תיקון פרטני.

נוהל הזכאות לעיון ולערעור (58–64)

27. נוהל הערעור של הר"י קובע כי רשאי לערער נבחן שנכשל וציונו נע בין 58 ל-64 בלבד וכי נבחן שציונו מתחת ל-58 לא יוכל לערער על הבחינה וזה כולל את החלק של העיון בבחינה. זהו נוהל, בהגדרה, ועל כן הוא מצוי בליבת סמכותה של הוועדה הנכבדה.

28. העוררים תוקפים נוהל זה בשני מישורים, ומבקשים להבחין ביניהם היטב:

שלילת זכות העיון – הפגם החמור מכולם

29. שלילת זכות הערעור מנבחן שציונו נמוך היא, לכל הפחות, מדיניות שניתן להתווכח עליה. **שלילת זכות העיון היא עניין אחר לגמרי.** משמעותה היא שרופא מתמחה, שנכשל בבחינה המכריעה את עתידו המקצועי, אינו רשאי לראות את השאלון שנכשל בו, אינו רשאי לראות אילו תשובות סימן, ואינו רשאי לדעת היכן שגה.

30. שלילת עיון אינה משרתת שום תכלית מן התכליות שהנוהל עשוי לחתור אליהן. היא אינה חוסכת משאבי בדיקה; היא אינה מונעת הצפת ערעורים; והיא אינה מגנה על סודיות מאגר השאלות שהרי שאלוני הבחינה ומפתח התשובות מתפרסמים ממילא באתר המתמחים, על פי נוהל הר"י עצמו. משמע הנוהל מונע מן הנבחן לראות את מחברת התשובות שלו עצמו.

31. הפועל היוצא הוא שהנבחן שנפגע ביותר מן הפגמים שפורטו בפרקים ה' ו' הוא בדיוק הנבחן שהנוהל אוסר עליו לראות את הבחינה. ככל שהפגם חמור יותר וככל שהוא הוריד את הציון נמוך יותר, כך קטן הסיכוי שמישהו יוכל להצביע עליו. נוהל שזו תוצאתו אינו נוהל של בקרה הוא נוהל של חסימת בקרה.

היעדר הבחנה עניינית והיעדר הנמקה

32. הפגמים שפורטו בערר זה, שאלות בעלות ריבוי תשובות, שאלות שבוטלו, פגיעה בניהול הזמן פגעו בכלל הנבחנים. אין ולא כלום בין עוצמת הפגיעה לבין הציון הסופי. נבחן שציונו 50 חשוף לאותם 49 פריטים פגומים כמו נבחן שציונו 62.

33. הבחנה בין שתי קבוצות אלה, לצורך זכות ההשגה, אינה נסמכת על שוני רלוונטי. היא נסמכת אך ורק על ההסתברות שהערעור ישנה את התוצאה, שיקול של יעילות מנהלית שאין בו לכשעצמו כדי לשמש עילה לשלילה מוחלטת של זכות טיעון, ובוודאי לא של זכות עיון.

34. זאת ועוד: העוררים לא מצאו כל הנמקה מפורסמת לבחירת הסף 58 דווקא, ולא כל אמת מידה שלפיה נקבע. מתבקשת המועצה המדעית להציג את מקור הנוהל, את מועד קביעתו, ואת ההנמקה שביסודו.

מועד בחינה יחיד

35. קיום מועד יחיד לבחינת שלב א' בשנה הוא החלטת נוהל של המועצה המדעית. משמעותה המעשית: כישלון בבחינה, ולו בנקודה אחת, ולו בשל פגם שהמועצה עצמה הודתה בו, מעכב את המתמחה שנה שלמה.

36. עיכוב זה אינו עיכוב טכני והוא גורר דחיית מועד הסיום של ההתמחות, דחיית קבלת תואר המומחה, פגיעה בשכר ובקידום, ולא אחת גם פגיעה במסלול התעסוקתי כולו שכן מסלולי מקצועות על ותקנים מחלקתיים כפופים ללוחות זמנים קשיחים.

37. הדבר מחרף נוכח האסימטריה שבין הנוהלים: בחינת שלב ב' נערכת פעמיים בשנה (אביב וסתיו). לא הובהר לעוררים מדוע דווקא בשלב א', הבחינה הרב-ברירתית, הנבדקת אוטומטית והמצריכה את מערך הבחינה המצומצם ביותר, מתקיים מועד אחד בלבד.

38. העוררים מבקשים להדגיש כי טענה זו אינה מוגבלת למועד יוני 2026, והם מעלים אותה כטענה עקרונית: מועד יחיד לשנה בבחינת סף מקצועית, ללא מנגנון מועד ב' ואף ללא מנגנון מועד מיוחד בנסיבות חריגות, אינו מידתי. ניתן להשיג את תכלית הבחינה, הבטחת רמה מקצועית, באמצעי פוגעני פחות.

39. בהקשר זה יצוין כי הסעד המבוקש בערר זה הינו "מועד שני" קבוע לצמיתות ושל בחינה מערכתית של מדיניות המועדים ככלל.

היעדר נוהל התאמות בנסיבות חירום

40. על המועצה המדעית להעניק התאמה בכל מצב והיא חייבת, ולכל הפחות, לקיים נוהל, קרי, קביעת קריטריון ידוע מראש, המופעל באופן שוויוני, ומנומק בעת הפעלתו או אי הפעלתו.

41. כיום, ככל הידוע לעוררים, אין בנמצא נוהל כזה. בשנת 2024 ניתנו התאמות, בשנת 2026 לא ניתנו. שני האירועים התרחשו על רקע נסיבות חירום. לא פורסם קריטריון שהבחין ביניהם, ולא ניתנה הנמקה לשינוי.

42. היעדר קריטריון הוא פגם עצמאי, ואינו תלוי בשאלה אם ההחלטה לגופה הייתה נכונה. רשות רשאית לשנות מדיניות, אך עליה לעשות כן בגלוי, בהנמקה, ובהודעה מוקדמת המאפשרת להיערך. נבחני 2026, שידעו על מדיניות 2024, היו רשאים לצפות כי בנסיבות דומות תינקט גישה דומה, או למצער כי יובהר להם מראש שלא כך יהיה. ציפייה זו היא ציפייה לגיטימית שראוי היה לכבדה.

43. העוררים מדגישים כי אינם מבקשים "הנחה". הם מבקשים שהמועצה המדעית תגלה את דעתה בכתב: מהו הקריטריון; מי הפעילו; ומה היה הבסיס העובדתי שהובא בפניה. ככל שההחלטה שלא להתאים התקבלה לאחר שקילה מסודרת, יאמר הדבר, ויוצג הפרוטוקול. ככל שלא נשקל הדבר כלל, הרי זו אי הפעלת שיקול דעת, שהיא פגם מנהלי כשלעצמו.

שקיפות, פרוטוקולים והרכב הוועדה הבוחנת

44. העוררים מבקשים לקבל, כחלק בלתי נפרד מהליך הערר, את המסמכים הבאים:

א. פרוטוקולים של ישיבות ועדת הבחינות ברפואה פנימית ושל ועדת הבחינות העליונה שעניין הכנת בחינת מועד 18.06.2026, בקרת האיכות שקדמה לה, וקביעת מפתח התשובות – לרבות המפתח הסופי;

ב. הפרוטוקולים שבהם הוחלט להכיר ביותר מתשובה אחת ב-46 השאלות, ולבטל את שאלות 29, 60 ו-119, על נימוקיהם;

ג. הרכב הוועדה הבוחנת, שמות, תפקידים, מוסדות שיוך ותחומי מומחיות לצורך בחינת קיומו של ניגוד עניינים ולצורך בחינת התאמת ההרכב לתמהיל הבחינה;

ד. תיאור נוהל בקרת האיכות שהופעל בפועל, ובכלל זה האם בוצעה בדיקה מוקדמת של הפריטים, בידי מי, ומה היו ממצאיה;

ה. מראי המקום בספרות לכל אחת מ-49 השאלות הפגומות. יובהר כי נוהל הר"י עצמו קובע כי מחלקת הבחינות תפרסם את שאלוני הבחינות, את מפתח התשובות ואת מראי המקום בספרות, ומכאן שאין מדובר בבקשה חריגה, אלא בבקשה לקיום נוהל קיים;

ו. מקור הנוהל הקובע את סף הזכאות 58–64, מועד קביעתו וההנמקה שביסודו;

ז. ההחלטה, על נימוקיה, שלא להעניק התאמות לנבחני מועד יוני 2026, וכן ההחלטה המקבילה משנת 2024.

אשר על כן, מתבקשות ועדת הערר העליונה והמועצה המדעית להורות כדלקמן:

- א. **מועד בחינה נוסף.** לקיים מועד בחינה נוסף בשלב א' ברפואה פנימית לנבחני מועד 18.06.2026, בתוך פרק זמן סביר וללא המתנה למועד השנתי הבא. יובהר כי אין מבוקשת הארכת תקופת הכנה, ואין מבוקשת פגיעה כלשהי במי שעבר את הבחינה.
- ב. **ביטול מגבלת הזכאות לעיון ולערעור.** לאפשר זכות עיון וערעור לכלל הנבחנים, ללא תלות בציון.
- ג. **בחינה מיוחדת של הנוהל לעתיד.** לבחון מחדש את הנוהל האמור באופן כללי, ולקבוע במקומו הסדר המבחין בין ערעור המכוון לציון פרטני לבין השגה המכוונת לפגם בפריט, שהיא, מעצם טיבה ולפי נוהל הר"י עצמו, בעלת תחולה קולקטיבית.
- ד. **גילוי מסמכים.** להורות על מסירת המסמכים המפורטים לעיל.
- ה. **בדיקה עצמאית של נוהל בקרת האיכות.** להורות על בדיקה של נוהל הכנת הפריטים ובקרת האיכות בבחינות שלב א', ולקבוע לגבי אמות מידה מחייבות – ובכללן חובת בדיקה מוקדמת של פריטים, חובת אימות מול המקור שהוגדר מראש, ותקרה מספרית מוצהרת שמעליה תיבחן הבחינה מחדש כמכלול.
- ו. **נוהל התאמות בחירום.** להורות על גיבוש ופרסום קריטריונים שוויוניים, ידועים מראש, למתן התאמות לנבחנים בנסיבות חירום לאומי, ולהציג את הנימוקים שביסוד ההחלטות שנתקבלו בעניין זה בשנים 2024 ו-2026.
- ז. **מדיניות המועדים.** לבחון את מדיניות המועד היחיד בבחינת שלב א', בשים לב לכך שבחינת שלב ב' נערכת פעמיים בשנה, ולפרסם את עמדתה המנומקת של המועצה בעניין.
- ח. **לחלופין ובמצטבר.** ככל שלא יינתן הסעד המבוקש מתבקשת המועצה המדעית לשקול מתן פקטור אחיד לכלל הנבחנים במועד זה, שיבטא את הפגיעה המצטברת בניהול הזמן, פגיעה שאינה מתוקנת בתיקון המפתח ולנמק את החלטתה בכתב.

העוררים מבקשים לקיים דיון בפניהם, בהתאם לנוהל, ולהתייצב בליווי בא כוחם והם שומרים על מלוא טענותיהם, ובכללן הזכות להוסיף ולהרחיב לאחר קבלת המסמכים המבוקשים, וכן הזכות לפנות לערכאות המוסמכות ככל שיידרש.

בכבוד רב ובברכה,
רדא ענבוס, עו"ד

העתק :

יו"ר המועצה המדעית; יו"ר ועדת הבחינות העליונה; יו"ר ועדת הבחינות ברפואה פנימית; נציב פניות המתמחים.